Dosarul nr. *4-25035114-05-4r-20052025* Judecătoria Cahul, sediul Central
Judecător Alexei Rusacov

Curtea de Apel Sud
D E C I Z I E
În numele Legii

23 aprilie 2026 mun. Cahul

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,
în componența:
***președintelui* completului de judecată, dlui**: *Evgheni BANCOV*,
***judecătorilor*: dlui** *Andrei SCRIPCENCO* și **dnei** *Inga GORLENCO*,

a judecat în lipsa părților, recursul declarat de agentul constatator al Inspectoratului pentru Protecția Mediului Cahul – Savastin Tatiana împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 29 aprilie 2025, pronunțată în cauza contravențională de învinuire a lui Țurcan Nicolae, a.n. *****, IDNP *****, domiciliat în *****, de săvârșirea contravenției prevăzute de art.154 alin.(1^1) Cod contravențional.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar, Completul de judecată,-

C O N S T A T Ă :

În fapt.

La data de 14 martie 2025, inspectorul principal al IMP Cahul – Boca Serghei a întocmit proces verbal cu privire la contravenție nr. 039970 în privința lui Țurcan Nicolae pe faptul că la data de 14.03.2025, în jurul orelor 17:40 s-a constat faptul arderii deșeurilor acumulate în urma curățeniei în propria gospodărie de către cet. Țurcan Nicolae locuitor al*****. Faptul arderii deșeurilor de orice proveniență constituie încălcare a legislației de mediu și se sancționează conform Codului contravențional. Acțiunile acestuia fiind încadrate în baza contravenției prevăzute de art. 154 alin. (1^1) Cod contravențional.

În corespundere cu prevederile art. 405 alin. (1) Cod contravențional, cauza contravențională a fost remisă în adresa Judecătoriei Cahul, sediul central după competență, cu propunerea aplicării în privința lui Țurcan Nicolae a sancțiunii sub formă de 40 ore muncă neremunerată în folosul comunității

Poziţia instanţei de fond.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 29 aprilie 2025*,* s-a încetat procesul contravențional pornit în privința lui Țurcan Nicolae în baza art. 154 alin. (1^1) Cod contravențional, din lipsa faptului contravenției.

Solicitarea recurentului.

În dezacord cu hotărârea menționată, pe data de 06 mai 2025, reprezentantul agentului constatator al Inspectoratului pentru Protecția Mediului Cahul – Savastin Tatiana (în bază de procură), a contestat-o cu recurs prin care a solicitat casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 29 aprilie 2025, cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță în alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs, sa invocat că instanța de fond nejustificat a indicat că agentul constatator nu a anexat la materialul contravențional nici o probă, care ar demonstra săvârşirea faptei contravenționale de către Țurcan Nicolae, și anume, ar fi incendiat careva deşeuri.

Potrivit prevederilor art. 405 din Codul Contravențional, Inspectoratul pentru Protecția Mediului (în continuare IPM) este autoritate competentă să soluționeze cauze contravenționale cu drept de constatare, examinare şi întocmire a proceselor-verbale cu privire la contravenție în baza articolelor prevăzute expres în cadrul acestuia, inclusiv, art. 154 alin.(1^1) CC.

Iar, potrivit prevederilor punct.10 sub punc. 10 lit. d) din anexa nr.1 la Hotărârea Guvernului cu privire la organizarea şi funcționarea Inspectoratului pentru Protecția Mediului nr.548/2018, Inspectoratul are următoarele atribuții: „constată contravenții şi încheie procese-verbale, examinează cauze contravenționale şi aplică sancțiuni, conform prevederilor Codului Contravențional al Republicii Moldova”.

Cu referire la lipsa probelor care ar constata vinovăția și ca urmare a întocmirii procesului-verbal de contravenție împotriva cet. Turcan Nicolae, menționează că, Inspectoratul din cadrul IPM Cahul în acţiunile sale s-a ghidat de cadrul legal în domeniul mediului şi anume, art. 62 din Legea privind Protecţia Mediului Înconjurător nr.1515/1993, „Este interzisă şi se sancționează prin lege arderea miriştilor, a învelișului vegetal uscat al perdelelor forestiere de protecție, al cîmpurilor, de pe marginile drumurilor, incinerarea deşeurilor periculoase în afara perimetrelor admise şi special amenajate”, şi respectiv, art. 154 alin. (1^1) Cod Contravențional, „Nerespectarea modului stabilit de ardere a deşeurilor industriale, de construcție, a biodeșeurilor, a deşeurilor municipale şi de altă natură”.

Procesul-verbal de contravenție are calitate de probă, fapt menționat şi la art. 425 alin. (2) şi (3) Cod contravențional şi anume, „În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice și medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate și prezentate ca documentație pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentației respective într-un format electronic uşor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple”.

Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzîndu-se de lege, nu găsesc relevant faptul identificării şi acumulării suplimentar a probelor, deoarece procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit pe baza observărilor agentului constatator și pe baza explicației care a depus cet. Turcan Nicolae.

Notoriu este faptul că atât în şedința de judecată cât și la fața locului cet. Turcan Nicolae şi-a recunoscut vina în săvârşirea contravenției şi anume, arderea deşeurilor din gospodăria proprie, suplimentar a fost dată în scris o lămurire de recunoașterea faptei și solicitării orelor în folosul comunității, care de asemenea constituie element de probă.

Verificând legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție în raport cu aspectele formale, instanța a constatat că acesta a fost întocmit cu respectarea tuturor cerințelor impuse de art. 443 Codul contravențional. De asemenea, indică că judecătorul în cadrul examinării cazului dat în şedință de judecată nu a solicitat şi nu pus în discuție cine a fost încă prezent la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție pentru a solicita să fie audiat colaboratorul din cadrul IGSU Direcția Situații Excepționale mun. Cahul, pentru o confirmare suplimentară și ca element probatoriu ca a avut loc arderea deşeurilor în gospodăria cet. Ţurcan Nicolae, cu toate că a fost menționat în şedință că s-a efectuat raid în comun cu IGSU Cahul pentru combaterea anume a arderii vegetației uscate.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 442 CCRM, procesul-verbal cu privire la contravenție - este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Totodată, legiuitorul a instituit obligația încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiții: a constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, conform prevederilor în art. 442 alin. (1) CC.

Termenul de declarare a recursului.

Potrivit art. 468 alin. (1) din Codul contravenţional, „*recursul împotriva hotărârii judecătoreşti contravenţionale se declară în termen de 15 zile*".

Din actele cauzei se constată că, hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central a fost pronunțată pe data de 29 aprilie 2025, în aceeași zi fiind înmânată prin recipisă reprezentantului agentului constatator. Astfel cererea de recurs depusă de reprezentantul agentului constatator la data de 06 mai 2025 a fost declarată cu respectarea termenul legal de atac.

Procedura de notificare a fost legal executată.

Având în vedere prevederile art. 471 alin. (1), (2) din Codul contravențional, „*Recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. (2) Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței".*

În contextul normei enunțate participanții au fost notificați despre data examinării cauzei și le-a fost oferit termen pentru depunerea referinței și pentru a opta cu privire la necesitatea administrării de noi probe.

În termenul stabilit, intimatul-contravenient nu a depus referință, și nimeni din participanți nu a invocat necesitatea administrării probelor noi, astfel că instanța de recurs va verifica legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei.

Aprecierea instanței de recurs.

Judecând recursul declarat, verificând materialele cauzei contravenționale şi analizând hotărârea atacată prin prisma criticilor formulate în cererea de recurs, Completul de judecată conclude asupra necesității *admiterii recursului* declarat, cu *casarea hotărârii* și *restituirea cauzei spre rejudecare* în alt complet de judecată.

În sprijinul concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

Potrivit art. 466 din Codul Contravențional, *hotărârile judecătoreşti contravenţionale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept*.

Conform art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. c) din Codul contravențional „*după examinarea recursului, instanța de recurs, admite recursul, casînd hotărîrea atacată, parțial sau integral, și dispune rejudecarea cauzei în prima instanță dacă este necesară administrarea de probe suplimentare, dacă a constatat încălcări ale normelor de procedură privind formarea completului instanței de judecată, privind citarea obligatorie a părților, privind respectarea dreptului la apărare și a dreptului la interpret, precum și dacă a constatat încălcări ale prevederilor art. 33-35 din Codul de procedură penală aplicate corespunzător”*.

Rigorile CtEDO prezumă că rolul unei decizii motivate este să demonstreze părţilor că ele au fost auzite, oferindu-le posibilitatea de a o contesta precum şi posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanţă de recurs (hotărârea CtEDO Fomin versus R. Moldova).

În materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (hotărârile CtEDO Ziliberberg împotriva Moldovei, Angel împotriva României sau Ozturk împotriva Germaniei).

Viciul fundamental admis în cadrul unei proceduri precedente, care afectează hotărârea pronunțată, este o ignorare esențială a drepturilor şi libertăților garantate de CEDO, de alte tratate internaționale, de Constituţia Republicii Moldova şi de alte legi naționale. Procesul echitabil impune ca o investigație să fie imparțială, eficientă, multilaterală și completă (hotărârea Boicenco versus R. Moldova).

În jurisprudența CtEDO, principiul egalității armelor semnifica tratarea egală a părților pe toată durata desfășurării procedurii în fața unui tribunal, fără ca una din ele sa fie avantajată în raport cu cealaltă parte din proces (hotărârea Bobeş versus România), iar judecătorului îi revine sarcina de a veghea ca toate elementele susceptibile să influențeze soluționarea pe fond a litigiului, să facă obiectul unei dezbateri în contradictoriu între părți (hotărârea Ruiz-Mateos

versus Spania), el trebuind să răspundă cu argumente la fiecare dintre criticile și mijloacele de apărare invocate de părți (hotărârea Boldea versus România).

În acest sens, Completul de judecată reține că la data de 14 martie 2025, inspectorul principal al IMP Cahul – Boca Serghei a întocmit proces verbal cu privire la contravenție nr. 039970 în privința lui Țurcan Nicolae pe faptul că *la data de 14.03.2025, în jurul orelor 17:40 s-a constat faptul arderii deșeurilor acumulate în urma curățeniei în propria gospodărie de către cet. Țurcan Nicolae locuitor al*****. *Faptul arderii deșeurilor de orice proveniență constituie încălcare a legislației de mediu și se sancționează conform Codului contravențional*. Acțiunile acestuia fiind încadrate în baza contravenției prevăzute de art. 154 alin. (1^1) Cod contravențional.

În corespundere cu prevederile art. 405 alin. (1) Cod contravențional, cauza contravențională a fost remisă în adresa Judecătoriei Cahul, sediul Central după competență, cu propunerea aplicării în privința lui Țurcan Nicolae a sancțiunii sub formă de 40 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

În susținerea procesului contravenţional agentul constatator a anexat lămurirea lui Țurcan Nicolae, potrivit căreia își recunoaște vina privind arderea deșeurilor din gospodărie, dar din motiv că nu dispune de mijloace financiare pentru a achita amenda a solicitat aplicare muncii neremunerate în folosul comunității. (f.d. 5)

Instanța de fond fiind investită cu soluționarea cauzei contravenționale, prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 29 aprilie 2025 a încetat procesul contravențional pornit în privința lui Țurcan Nicolae în baza art. 154 alin. (1^1) Cod contravențional, din lipsa faptului contravenției.

Pentru a pronunța hotărârea instanța de fond a reținut că agentul constatator nu a anexat la materialul contravențional nici o probă, care ar demonstra săvârșirea contravenției prevăzute la art. 154 alin. (1^1) CC de către Țurcan Nicolae și anume că, Țurcan Nicolae ar fi incendiat careva deșeuri.

Verificând hotărârea instanței de fond prin prisma materialelor cauzei, Completul de judecată consideră soluția instanței de fond una pripită, bazată pe o analiză superficială, în contextul în care atât agentul constatator în susținerea procesului verbal cu privire la contravenție nr. 039970 din 14.03.2025 a anexat lămurirea persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenție unde ultimul recunoaște vina de faptul arderii deșeurilor din gospodărie și solicită aplicarea unei pedepse cu muncă neremunerată.

Mai mult, în cadrul examinării cauzei, în ședința de judecată din 15 aprilie 2025 contravenientul Țurcan Nicolae fiind audiat, a declarat instanței că „*recunoaște vina că a aprins frunze din grădină, nu cunoște că nu are voie să le dea foc la frunze, este de acord să execute munca neremunerată așa cum nu are posibilitate să achite amenda*”.

Prin urmare declarațiile contravenientului Țurcan Nicolae corespund lămuririi anexate de către agentul constatator în susținere procesului verbal cu privire la contravenție nr. 039970 din 14.03.2025.

Raportând starea ce rezultă din materialele cauzei la prevederile legale și jurisprudența CtEDO enunțate supra se constată că în speță instanța de fond pripit a ajuns la concluzia de a

înceta procesul contravențional intentat în privința lui Țurcan Nicolae învinuit în comiterea contravenției prevăzute de art. 154 alin. (1^1) din Codul contravențional pe motivul lipsei faptei.

Completul de judecată verificând hotărârea recurată, în raport cu circumstanțele faptice stabilite mai sus şi ținând cont de prevederile legale aplicabile în speță, conchide că, instanța de fond nu a dat o apreciere cumulului de probe și nu a ținut cont de cerințele art. 457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei. În acest sens care a fost necesitatea audierii contravenientului care a confirmat faptul comiterii contravenției, însă instanța de fond omite dea o apreciere acestor declarații inclusiv și prin prisma lămurii pe care a anexat-o și agentul constatator în susținerea procesului verbal cu privire la contravenție și faptul că aceste probe reflectă aceiași situație de fapt.

Prin urmare fiind reținut că, la judecarea cauzei instanța de fond nu a ținut cont de cerințele art. 458 Cod contravențional, care prevede că la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum şi alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet şi obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil şi la apărare.

În conformitate cu art. 425 alin. (2) Cod contravențional, *în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medicolegale, raportul de expertiză.*

În acest sens, notoriu este faptul că atât în şedința de judecată cât și la fața locului cet.Turcan Nicolae şi-a recunoscut vina în săvârșirea contravenției şi anume, arderea deşeurilor din gospodăria proprie, potrivit lămuriri ultimul recunoaște fapta și solicită pedeapsă sub formă de muncă neremunerată, dat fiind că nu dispune de mijloace financiare, corespunzător înscrisurile anexate de agentul constatator, de rând cu procesul verbal cu privire la contravenție constituie elemente de probă.

Prin urmare instanța de fond urma să aprecieze în cumul totalitatea celor constatate, pentru a răspunde dreptului la un proces echitabil.

Prin urmare, Completul de judecată consideră pripită concluzia primei instanţe, privind încetarea procesului contravențional pentru contravenția prevenția prevăzută la art.154 alin. (1^1) CC, or, instanța de fond urma să examineze cauza contravențională sub toate aspectele, să cerceteze probele acumulate de agentul constatator prin prisma materialelor și declarațiilor părților, care stau la baza procesului-verbal cu privire la contravenţie şi influenţează în mod decisiv fondul cauzei.

Completul de judecată observă că, instanța de fond nu a stabilit și nu a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, nu a analizat și cercetat toate probele pro și contra care indică la

persoana celui vinovat, mai mult nu a argumentat în nici un fel că conținutul lămurii corespunde întocmai declarațiilor contravenientului Țurcan Nicoale, probele existente coroborează între ele și reflectă fapta înserată în fabula procesului verbal cu privire la contravenție. Or în cazul din speță însuși contravenientul a indicat că a dat foc frunzelor din grădină, însă nu a cunoscut faptul că nu este permisă arderea acestora, fapt ce echivalează arderea deșeurilor.

Prerogativa instanței de judecată constă în respectarea cu certitudine a prevederilor art. 457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele complet și obiectiv, clarificând circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Aceste fapte constituie o neglijare a prevederilor art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, întrucât, Convenția impune obligația oricărei instanțe de a indica suficient de clar motivele pe care s-a sprijinit. Această exigență, care contribuie la garantarea respectării principiului bunei administrări a justiției, nu poate fi întotdeauna înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat pentru fiecare argument al părților. Instanțele naționale sunt obligate să-și motiveze deciziile, ceea ce nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument, dar ca o obligație de a se pronunța asupra problemelor cele mai importante ridicate în speță (a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija și Hiro Balani împotriva Spaniei, hotărârea din 09.12.1994, sau Grigore Vlasia Vasilescu împotriva României, hotărârea din 06.06.2006).

Completul de judecată ține să menționeze, că motivarea unei hotărâri nu este o problemă de volum, ci una de esenţă, de conţinut, aceasta urmând a fi clară, concisă şi concretă, în concordanță cu probele şi actele cauzei.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, motivarea hotărârii constituie o garanţie pentru părţi în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, precum şi singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a se putea exercita controlul judiciar, circumscriindu-se astfel noţiunii de proces echitabil în condiţiile prevăzute de art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

În speță, prin nesoluționarea corespunzătoare, părțile au fost lipsite de rezolvarea chestiunilor care au servit temei de adresare în instanța de judecată, fapt ce atrage necesitatea casării încheierii recurate și remiterea materialului pentru rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că ***judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate***. Instanţa de recurs menţionează că art. 6 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, adoptată la Roma la data de 4 noiembrie 1950, garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista

contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a statuat că, efectul art. 6 § 1 al Convenției este, inter alia, de a plasa un tribunal sub o obligație de a efectua o examinare adecvată a declarațiilor, argumentelor și probelor, fără a prejudicia evaluarea acestora sau a faptului dacă ele sunt relevante pentru decizia sa, având în vedere că Curtea nu este chemată să examineze dacă argumentele sânt întrunite în mod adecvat (cauza Perez contra Franței, nr. 47287/99 § 80; cauza Buzescu contra României nr. 61302/00 § 63, din 24 mai 2005).

Deoarece erorile de drept admise de către prima instanţă la judecarea cauzei contravenţionale nu pot fi reparate de către instanţa de recurs, recursul declarat urmează a fi admis cu casarea hotărîrii primei instanţe şi dispunerea rejudecării în prima instanţă, însă în alt complet de judecată.

Completul de judecată menționează că, conform art. 374 alin. (3) Cod contravențional „*procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.*"

Iar potrivit art. 436 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală „*procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărârii în recurs se desfășoară conform regulilor generale pentru examinarea ei.*

Pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sânt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului."

La rejudecare, prima instanță urmează să țină cont de cele expuse în prezenta decizie, să aprecieze probele prezentate la cauza contravențională conform dispozițiilor art. 425 alin. (3) și (5) Cod contravențional, iar în final să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

Dată fiind situația factuală și juridică ale cauzei, conducându-se de prevederile articolelor 473 alin. (1) pct. 2) lit. c) și 474 din Codul contravenţional, Completul judiciar al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,-

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de agentul constatator al Inspectoratului pentru Protecția Mediului Cahul – Savastin Tatiana.

Se casează hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 29 aprilie 2025, pronunțată în cauza contravențională de învinuire a lui Țurcan Nicolae, de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 154 alin.(1^1) Cod contravențional, cu restituirea cauzei la rejudecare în aceiași instanță de judecată Judecătoria Cahul, sediul Central, dar în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă de la pronunțare.

Preşedintele completului,	*Judecător*	*Judecător*
Evgheni BANCOV	*Andrei SCRIPCENCO*	*Inga GORLENCO*